

Családakadémia Hírlevél

70. szám
digitális változat
2016. március

Tartalom

A szeretet hatása

CSAK 12

Eszencia

Hétvége

CSAK 13

Még melegében

Hírek, hirdetések

*"Aki szereti Istent,
akarát pontosan Isten akaratához igazítja."*

Kentenich atya

A szeretet hatása¹

Pál azt írja a rómaiaknak: „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja... A törvény tökéletes teljesítése tehát a szeretet” (Róm 13,8/10). Amit az apostol az utolsó mondatban mond, így fejezhetjük ki: A szeretet foglalat, a kereszténység minden parancsának és tanácsának rövid összefoglalása, teljesítése.

Ugyanezt az igazságot köti az Üdvözítő a törvénytudó lelkére is. Miután bemutatta neki az Isten és a felebarát iránti szeretetet mint a legfontosabb parancsokat, a következő határozott megjegyzéssel zárja a beszélgetést: „Ezen a két parancson alapszik az egész törvény és a próféták” (Mt 22,40). A hittudósok azóta Szent Tamással az élükön egész általánosan a keresztény élet tökéletességét egyes-egyedül a szeretet tökéletességébe helyezik. ...Szent Ágoston még ilyet is mer mondani: „Szeress, és tégy, amit akarsz.” Ismerte az igaz szeretet egyesítő és hasonító erejét. Ezért magától értetődő volt számára, hogy az, **aki szereti Istent, akaratát pontosan Isten akaratához igazítja.** Szeress, és tégy, amit akarsz, így azt jelenti: Szeress csak, s akkor úgyszólván azt teszed magadtól, amit Isten akar. Ágoston ezzel a szállóigéjével csak azt fejezte ki röviden, amit Pál a szeretet himnuszában részletesen ír le: „A szeretet türelmes... A szeretet mindent elhisz... mindent remél... A szeretet soha el nem múlik...” ...Pál ezzel nem akar semmit se az egyes erények motivációjának öntörvényűsége ellen mondani. De úgy látszik, nagyon fontosnak tartja, hogy közérthető módon ábrázolja a szeretet gyümölcsözőségét az életszentségre való törekvés számára. Ha követnénk őt, ebben az összefüggésben az egész keresztény életet fel kellene gombolyítanunk a szeretettel való kapcsolatában. ... Mindenekelőtt arra kellene törekednünk, hogy a jövőben minden cselekedetünket és tevékenységünket még inkább a szeretet irányítson. Akkor talán mi is megismételhetjük egyszer az Üdvözítővel a szavakat: „Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.”

¹ Forrás: Szentség a hétköznapokban, Magyar Schönstatt Mozgalom, Óbudavár, 1995, 226. oldal

CSAK 12**Óbudavár****CSAK 12 - Eszencia**

Eszencia... Ez a szó jutott elsőként eszünkbe az elmúlt hétvégére visszaemlékezve. Ahogyan egy tokaji eszencia magába foglalja a szőlő-dülrők minden gazdagságát, úgy sűríti egybe egy közösen, „munkásan” megélt hétvége a családnapok bőségét házaspárnak és gyermekeknek egyaránt.

A CSAK 12 csapata a Jóistentől megáldva, a Szentlélek vezetésével készül alkalomról alkalomra az ötperces előadásával. Ezen a hétvégén is nagyot meríthettünk az egymástól hallott előadások bőséges kínálatából. A svédasztalból jutott mindannyiunknak – még csomagolhattunk is belőle a szűkösebb időkre!

Érdekes témák születtek, és bizony sajnáltuk, hogy csupán öt-öt percig hallgathattuk azokat. Ismét elhangzott a figyelmeztetés, ne kössük feltételhez a boldogságot, éljünk a jelenben. De az is lehet, hogy csupán egy kis idő, türelem szükséges ahhoz, hogy észrevegyük az élet apró örömeit! Hallottunk arról is, hogy tekintsünk a pénzre humorral – és ez nem vicc!

Hihetetlen volt megtapasztalni azt, hogy az ötperces gyöngyszemeket a Szentlélek hogyan fűzi össze szép lánczá. CSAK Ő képes erre. Felelősségteljes, de jó érzés eszköznek lenni Mennyei Atyánk kezében...

Próbáltuk is a tanult retorika elemeit belecsempészni kis előadásainkba, a személyes, megélt életpéldák által pedig bepillantást nyertünk egymás életébe, amivel megint megtapasztalhattuk, hogy nem előadónak kell lenni, hanem hiteles tanúnak.

A hétvége folyamán érdekes, értékes beszélgetés alakult ki Ferenc pápa egy-egy írása alapján arról is, hogy vajon mi az, amivel megragadja a hallgatóság figyelmét.

A szombat esti társasági élet pedig most is derűsen telt, ahol, még ha fáradtan is, de mindig örömmel vagyunk jelen.

Petőházi Anita és Attila

CSAK 12 hétvége

Januárt írunk, de a hó helyett az eső szakad, vagy ha éppen nem, akkor is nyirkos, hideg, barátságtalan idő van. De ahogy az lenni szokott, mire megérkezünk, kisüt a nap – évfolyamunkat a Szűzanya sokszor ezzel a kedves gesztussal fogadja Óbudaváron! Ezért (is) nagyon hálásak vagyunk Neki!

Délután tettünk egy újabb lépést az előadás-írás felé...

Az esti körben szép élményeket osztottunk meg egymással, visszaemlékeztünk a Karácsonyra, örültünk a mögöttünk lévő - többnyire - nyugalmas időszaknak.

Az esti beszélgetés közben aranyérmes pálinkák és nagyon finom sütemények mellett izgultunk együtt a nagyheti családnapokat tartó Sziliékkal.

Délelőtt igazi drágaköveket kaphattunk az ötpercesek által.

Különös alkalom volt, mert több előadás is ugyanazt a témát járta körül, különféle megközelítésben, egymást kiegészítve, folytatva. Sokan örültünk, hogy ami már nem fért bele az öt percünkbe, azt elmondta egy másik házaspár. Így az apró örömeik hétköznapiakban való felfedezéséről egy különösen nagy csokrot kaptunk. Emellett szóba kerültek a pénz és a szexualitás kérdései. Az utolsó előadásban szép ráhangolódást kaphattunk az irgalomról, így az Irgalmasság évében.

Ez az előadás szép rávezetés volt a következő hétvégénkire, ahol majd az irgalmasságról fogunk beszélni.

Gál László

Még melegében...

Szeretnék pár gondolatot, érzést megosztani ezen a fórumon, amiket a CSAK 13 előadásain, együtt töltött napjaiban éltem meg.

Amikor Iszkaszentgyörgyről hazaértünk vasárnap délután, elgondolkodtató volt számomra az, hogy ezen a legutóbbi, január végi alkalmon éreztem először, hogy ez a kis közösség kezd egyre jobban összekovácsolódni, és pont ezen a hétvégén „talált meg” a Hírlevélhez való kapcsolódás lehetősége is. S hogy miért ez a cím? Mosoni István válaszát idéztem benne, akihez azt a kérdést szegeztem, hogy „Mi a cikk leadási határideje, mikor álljak neki írni?” Tanácsát megfogadva, neki is álltam még aznap este az írásnak, de ahogy a hétvégén elhangzott Andai Anikótól : „Ember tervez, gyerek végez”, vagyis ezúttal egészen pontosan a beteg, lázas gyerek osztotta be a csekélyke esti szabadságomat. Így a „Még melegében...” cikk már nem mondható hünek az elnevezéséhez, de legalább mostanra még jobban elmélyült, kiforrott érzésekről tehetek tanúbizonyságot.

Hisszük, tudjuk, és valljuk, hogy nincsenek véletlenek, ahogy az sem véletlenek „össz”-játéka, hogy Istvánnal a schönstatti lelkiességben találtuk meg a hitünk számára oly’ fontos utánpótlást, amit annak idején a Városmisszió, majd a Cursillo 2007-ben megalapozott bennünk. Sokat töprengtünk, hogy milyen módon tudjuk a legjobban szolgálni Istent azon túl, hogy a gyermekeket, akikkel megajándékozott minket, hozzávezetjük. S mindemellett persze társunk üdvössége is nagy mértékben múlik rajtunk, tehát ezt szem előtt tartva töprengtünk azon, hogy milyen utat válasszunk közösen, ahol a mi épülésünk során egyrészt közelebb kerülhetünk az Úrhoz, és másoknak is tudunk az úton segíteni. Így jutottunk el 2014-ben a 100 éves évforduló ünnepén, még csak elméleti síkon a Családakadémiához. A gondolatokat tettekre váltva 2015-ben jelentkeztünk, és a Szűzanya segítségével - akitől ezt a családnapokon kértük - el is kezdtük ősszel a képzést. Mesterkéltné lenne azt állítanom, hogy olyan dolgot kaptunk, amire nem is számítottunk, mert az elmúlt évek során már kikristályosodott bennünk, hogy mit jelent számunkra az Óbudavári Családnapokon való részvétel: „Testi, lelki töltődés”. (Emiatt el is neveztük az „ideális nyaralásnak”.) Úgy érzem, jól haladunk a számunkra kijelölt úton, mert egyre többször előkerül Kentenich atya tanítása életünkben, és kisebb-nagyobb közösségeinkben is át tudjuk adni az itt tanultakat.

A Családakadémián hallottak, tapasztaltak egyre jobban erősítenek meg minket élethelyzetünkben. Látjuk, hogy más kisgyerekes szülők is nehézségekkel tarkított mindennapokat élnek át, és az ő elmondásaik alapján tanulunk megoldási stratégiákat, igazi, bevált „módszertant”. Többször halljuk, itt is - ott is, hogy „az állapotbeli kötelesség” az, amit minden helyzetben szem előtt kell tartanunk. Ezzel én is egyet értek, de néhanapján nagyon nehéz megfelelni az egymással szemben felállított, és a környezetünkben általánosan elfogadott kívánalmaknak. Nekem legalábbis vannak nehézségeim a (négy gyermekes) édesanyai, a házastársi és a munkába állással kapcsolatos egyensúly megteremtésében. A CSAK 13 közössége pedig olyan erőt, és támogatást ad ezekhez a megoldandó kérdésekhez is, aminek a megtapasztalása, a megélése számomra hatalmas ajándék. Sok tekintetben ez a remek előadásoknak, s az azt követő őszinte beszélgetéseknek, és nem utolsósorban a kísérésünknek is köszönhető. Mert tudjuk, hogy Mária kíséri találkozásainkat, házasságainkat, családjainkat mindig, minden körülmények között.

Könnyid-Zsoldos Andi

Hírek, hirdetések

"Meg vagyok győződve arról, hogy ha mindannyian összefogunk, akkor valami igazán használhatót fogunk létrehozni."

(Kentenich atya)

Kedves Szervező és Előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy e-mail-ben jelezzétek felénk, ha voltak valahol előadni, vagy ilyet terveztek.

A következő adatokat kérjük jelezni:

Az esemény időpontja

Előadó

Előadás címe

Szervező

Helyszín (település)

Az esemény rövid leírása (pl.: jegyesoktatás, házaspár hittan)

Köszönjük munkátokat!

Szeretettel:

Szilvi és Laci

gal.csalad7@gmail.com

50-70. hírlevelek letölthetők:

<http://csaladok.schoenstatt.hu/hirlevel.html>

Az első magyar szent család:
Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre